

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

Joachim
Masannek

DET VILDA
FOTBOLLS
GÅNGET™

VANESSA

Den orädda

Hegas

**Vanessa – Den orädda
Bok 3**

av Joachim Masannek

Illustrerad av Jan Birck

Översatt och bearbetad av Marie Helleday Ekwurtzel

*Originalets titel: Die Wilden Fussballkerle–
Vanessa, Die Unerschrockene*

Hegas

1. Jag hatar tjejer!

Hej, jag heter Vanessa. Jag bor i Göteborg.

Idag är jag arg. Vill du veta varför? Jo, på grund av Anja. Och hennes hopplösa passning. Hon heter

Anja Stare. Fast hon spelar fotboll som en mes.

Idag mötte vi *Kickorna*. Ljligt namn på ett lag, va? Själva kallar vi oss *Fotbolls-svalorna*. Inte mycket bättre.

Jag hamnade på bänken i tredje minuten. Vår tränare Fia, eller Fjämpan, tyckte jag var för vild. Och Anja fick ta min plats. Kan du gissa hur det gick? *Kickorna* gick till anfall. Tre anfallare sprang in på vårt straffområde.

– Kom igen! Gå på dem! skrek jag.

Mina lagkamrater markerade två av anfallarna.

Då sprang den tredje fram med bollen mot mål. De trodde att hon skulle passa. Men hon drämde in bollen i mål.

Nio–noll till *Kickorna*. Jag blev som tokig, hoppade upp och knöt nävarna. Jag tog ett djupt andetag ... men hann inte säga något.

– Vanessa! varnade Fjämpan mig. Inte ett ord. Annars får du aldrig mer spela match!

Jag höll tyst för jag ville ju spela. På andra sidan planen hade nämligen en buss just rullat in. Pojklaget kom tillbaka från en match. De hade vunnit. Som vanligt. Våra tioåriga killar var bland de bästa i hela landet.

Jag drömde om de där killarna. Ja, jag är nio år. Mina drömmar handlade inte om killarna, utan om att få spela med dem. Spela med de bästa.

Nu kunde jag få visa hur bra jag var. Då kanske de skulle glömma att jag var tjej. Och be mig spela i deras lag.

Men Fjämpan lät mig inte spela. *Kickorna* ledde med tretton-noll. Killarna på andra sidan planen skrattade. När det var tre minuter kvar stod det sjutton–noll.

– Vanessa, nu kan du gå in, sa Fjämpan.

Jag for upp från bänken. Killarna började busvissla när jag kom in på plan.

- Kolla! skrek en av dem. De plockar in en ny!
- Ja, hon måste vara en super-talang!
- Härligt med ett gott skratt, killar!

Jag blev röd i ansiktet. Nu skulle de få se. Jag rusade fram och tog bollen ifrån Anja. Full fart mot *Kickornas* mål. Jag dribblade bort försvaret och sköt. Målvakten föll på näsan och bollen flög in i mål. Fjämpan rusade runt och skrek:

- Mål! Mål! Mål!

Ändå jag var inte glad. Det stod sjutton–ett till det andra laget. Men matchen var inte slut än. Jag hade två minuter på mig.

Det andra laget gjorde avspark. Sen rörde de inte bollen mer. Jag rusade fram, tog bollen och stack iväg mot målet. Tjugo sekunder senare stod det sjutton–två. Sen fixade jag sjutton–tre.

Då blåste domaren av och matchen var slut.

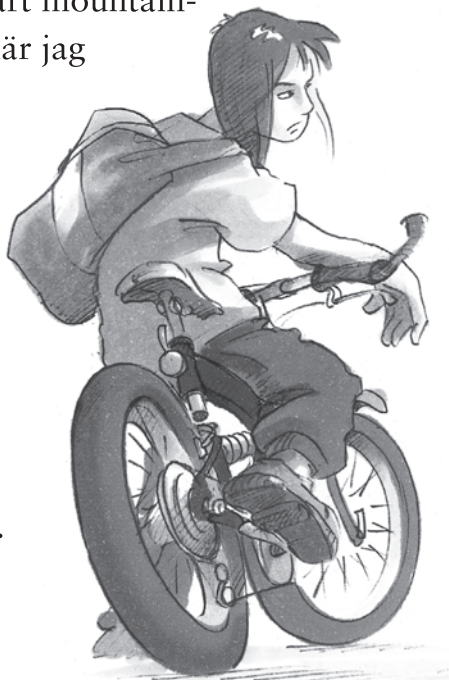
Jag tittade belåtet bort mot killarna. Vad sa de nu, då? Men där var tomt. Killarna var borta. Jag var så arg och besviken att jag skakade.

Jag flydde in i duschen. Det varma vattnet lugnade mig. När de andra kom var jag redan ombytt och klar. Jag gick ut till cykelstället. Där stod min stora stolthet: en svart mountain-bike. Jag skulle må bra igen när jag kände vinden mot ansiktet.

Koden till cykel-låset var lätt. Mammans födelsedatum. Hon hade dött för tio månader sen. Då hörde jag en röst bakom mig:

– Vilken cool hoj!

Jag vände mig om. Det var Alex, lagkaptenen i pojklaget. Jag fick inte fram ett ord.

Alex log. Skrattade han åt mig? Nej, han hade också svårt att prata.

– Hm, hostade han till. Vill du träna med oss?

Jag blev alldeles stel och bara stirrade på honom. Kunde inte ens nicka.

– Jag fattar, stönade Alex. Du är cool. Och vi var taskiga mot dig nyss. Men kanske tar du din hoj i morgon. Och cyklar till oss?

Jag ville krama honom. Så glad blev jag. Men i stället cyklade jag iväg.

– Plan tre! ropade han. Halv fem!

Äntligen! Efter tre hemska år med *Fotbolls-svalorna* skulle

jag äntligen få träna med pojklaget. Jag trampade vilt. Plötsligt var jag otroligt stark. Detta var första steget mot mina drömmars mål.

Jag, Vanessa Björk, skulle en dag bli den första kvinnan i ett herr-landslag. Det var inte omöjligt. Jag tänkte bevisa det.

Vid havet stannade jag och

skrek ut min lycka i vinden. Vilken dag – och i
morgon var det min födelsedag!

2. Nej!

Bildörren stängdes. Sen blev det tyst. Dödstyst.
Men inom mig skrek jag högt. NEJ!

Det kändes som om jag skulle dö. Bilen skakade till när pappa startade motorn. Sen åkte vi. Ut från gatan där jag hade bott hela mitt liv.

– Är du okej? frågade pappa när han körde ut på motorvägen.

Jag ritade en tom pratbubbla i imman på fönstret.

VANESSA

Vanessa är tokig i fotboll. I flera år har hon spelat i ett tjej-lag. Men det suger. De är inga vinnare.

Efter sommaren berättar hennes pappa något kul. Vanessa ska få spela i ett lag med killar – *Det vilda fotbollsgänget*. Det har deras tränare lovat. Fast killarna blir inte direkt glada ... en tjej i deras lag?!

Ingen vill passa till henne. Bara jättehårda bollar. Men Vanessa ger inte upp. Hon bjuder in killarna till en turnering hemma hos sig. Ska Vanessa lyckas bevisa att hon är lika bra på fotboll som de?

3

